

bestämningar i det motsedda stadgandet angående det Ryska metalliska myntets obligatoriska giltighet här i Finland. Skyldig att härom icke meddela mig med någon har jag vågat ännu dröja öfver en postdag, för att noggrannare betänka mig. Det förslag jag nu har äran öfversända, hoppas jag vara så affattadt, att derigenom hvarje våda af det nya stadgandet för vår silfverutvexling är förebygd.

Det är för min långsamhet att fatta det rigtiga jag har att ödmjukt bedja om öfverseende. Till min ursäkt vågar jag anföra, att beräkandet af möjligheter är en svår sak. Och det är en sådan beräkning, som här behöfves, der man måste ställa sig till försvar mot befarade anfall, till hvilka man ger den anfallande vapen i hand.

Det tidigare förslaget hade jag, såsom Högvälborne Herr Grefven torde erinra sig, öfverlemnadt åt Herr Baron Stjernvall-Walleen.

Här är allt tyst. Man synes icke veta, hvad man skall tro om framtiden. Men stormen kommer väl, hvad det lider. För att kunna vidtaga åtgärder mot densamma, är Nådiga afgörandet angående de 4 miljonerna efterlängadt.

Med djupaste Vördnad har jag äran framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
aldräödmjukaste tjenare
Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors den 12 Januari 1865.

406 OM TVÅNGSKURS ANGÅENDE FINSKA OCH RYSKA SEDELMYNTETS BRUK SÅSOM LAGLIGT BETALNINGSMEDEL

30 *HUB, JVS handskriftssamling*

När en bank återgår att infria sina creditsedlar kunna isynnerhet under förhållanden sådana de för närvarande i detta land bestående, mångfaldiga olägenheter för den allmänna rörelsen icke undvikas, och hågen att vinna, farhågan att förlora måste öka deras antal.

I landet cirkulera två slags sedelmynt, Finlands Banks och Ryska riksbankens, båda löpande med tvångskurs såsom lagligt betalningsmedel, båda derföre af lika värde.

Om nu det ena sedelslaget, Finlands Banks sedlar, komme att att att Banken inlösas med silfver till dess nominela värde, så inser väl hvar och en, att dess verkliga värde stigit.

Men man inser kanske icke lika allmänt, att denna förändring icke alls berör det andra sedelslagets, här den Ryska creditsedelns värde.

En banksedel har naturligtvis intet annat eget värde än lumpens. Dess värde bestämmes af det belopp metalliskt mynt, den representerar.

Det metalliska myntets värde åter bestämmes af det belopp varor eller andra förmoner, som dermed kan köpas.

Glömmer man icke dessa enkla sanningar, så har man icke svårt att öfvertyga sig, att det för den Ryska creditsedelns värde är fullkomligt likgiltigt, hvilket värde Finska bankens sedel har eller kan få.

Ty den Ryska creditsedeln representerar i hvardera fallet samma belopp metalliskt mynt som förut, och med densamma kan derföre köpas samma belopp varor m. m. som förut.

Deremot är det säkert nog, att, äfven om Finlands bank skulle

inköpa sina sedlar med metalliskt mynt till nominela värdet, med dessa till en början icke skulle kunna köpas det belopp varor m. m. som egentligen för dem borde erhållas.

Detta vill med andra ord säga: man skall till en början icke kunna med metalliskt mynt köpa det belopp varor m. m., som för detsamma borde erhållas med afseende på metallens värde i världsmarknaden.

T. ex. en tunna råg kostar nu 6 rubel eller 24 mark.

Skulle nu Finlands bank för sina sedlar gifva metalliskt mynt, så skulle rågtunnan fortfarande erhållas för 6 rubel. Men huru mycket mindre än 24 mark den skulle kosta; betalad med Finlands Banks sedlar eller med metalliskt mynt, är ganska vanskligt att på förhand afgöra.

10

Antages agiot på sedelmyntet, d. v. s. dettas värdeförhållande till metalliskt mynt, för närvarande till 20 procent, så borde i förutsatt fall rågtunnan kunna köpas med 19 mark 20 penni i Finska sedlar eller markstycken. Men det är föga troligt att så kommer att ske.

Orsakerna härtill äro tvenne. Den ena hastigare öfvergående än den, att mängden icke så snart förmår fatta en plötslig förändring i betalningsmedlets värde hvarigenom i sjelfva verket detta värde nedtryckes. Den andra längre verkande är, att en mängd betalningar fortfarande måste ske med samma nominela belopp af betalningsmedlet, utan afseende på dettas förändrade värde.

20

Så t. ex. måste alla skulder och räntor derå erläggas, alla kronoutskylder, postporto, skjutspenningar m. m. betalas med samma belopp i mark och penni som förut, utan afseende derpå att betalningen skulle ske i metalliskt mynt eller i dermed jemngoda sedlar.

Skenet kan föranleda någon att anse detta för ett oförtjent lidande, för den betalande, och i pressen hafva icke saknats röster, som sökt begagna detta sker till allmänna omdömet förvillande. Men det borde icke vara svårt att inse, att en sådan liqid är den mottagandes goda rätt, af hvars åtnjutande han varit i mistning all den tid, betalningen skett i ett sedelmynt, hvars verkliga värde varit vida under dess nominela. Den betalande har åtnjutit fördelar häraf, ty han har för den vara eller det arbete, med hvilka han förtjenat penningarne, låtit betala sig efter dessas verkliga värde, medan han med dem liquiderat i frågavarande utgifter efter betalningsmedlets nominela värde. Den fördel kommer nu att upphöra, och det tillhör sakernas vanliga gång, att detta utpekas som en stor orättvisa, och att man yrkar, att den genom en realisation till vissa procent skall de betalnings skyldiga ytterligare tillförsäkras.

30

40

Men detta derhän. Verkan af anförda förhållanden måste emellertid blifva den, att hvarje producent söker att upprätthålla det nominela priset på sina produkter, äfven om betalningsmedlets värde stiger: sträfvande att sålunda fasthålla den nämnda fördelen.

Kan t. ex. jordbrukarna i stället för 19 mk och 20 p. för sin rågtunna erhålla 22 à 21 mark; så gör han vid en räntebetalning af 24 mk en besparing af 280 à 180 penni. Han skall derföre försöka att bibehålla sin vara vid ett sådant högre pris tills detsamma nedtvingas derigenom, att konsumenten tager sitt behof från utlandet eller från Ryssland, der hans 19mk eller 20 p. i silfver verkligen hafva samma värde som 6 rubel i Ryska creditsedlar. Likaså med andra inhemska varor T. ex. 1 L³ smör kostar nu 5 rubel eller 20 mk. Men vid antagna förändrade myntförhållande skall exportören icke mera kunna för varan betala detta pris i Finska mark, emedan om han t. ex. i Petersburg för densamma erhåller 6 1/2 rubel i Ryska creditsedlar, dessa icke göra mera än 17

50

mark 60 penni. Vill han å varan erhålla samma vinst förut, kan han alltså här icke betala densamma med mera än 15 mk 60 penni.

407 *G. VON ALFTHAN – J. V. SNELLMAN 18.I 1865*
HUB, JVS handskriftssamling

Högädle Herr Senator.

10

I Mars månad sistlidet år hemställde jag till Kejs(erliga) Senaten, efter föregången öfverenskommelse med Landshöfdingen Bergman, om tillstånd att förordna en landtmätare för att tillsammans med en af Svenska Regeringen utseende ingenieur, undersöka och bestämma laxpatornes i Torneå-elf läge, dimensioner m. m., hvilken åtgärd såväl för fiskeriernas framtida bestånd, som ock för underlättande af stockflötningen i berörde elf, vore högeligen nödvändig.

20

Sedan Svenske Regeringen, å sin sida, allaredan sistlidne sommar ej mindre förordnat landtmätare än ock föreslagit termin för förrättningen, men något svar utaf mig icke ankommit, har Landshöfdingen Bergman numera i konfidentiel väg förfrågat sig hos mig om, orsakerna till dröjsmålet å Finsk sida och derhos anhållit, om icke detta makt-påliggande ärende kunde instundande sommar till verkställighet befordras.

30

Under min sednaste vistelse i Helsingfors erfor jag, att denna sak af Kejs(erliga) Senat(en) blifvit uppfattad ifrån internationel synpunkt och derföre remitterad till S:t Petersburg; men som enligt bifogade utdrag af Gränstraktaten an(n)o 1810 ifrågavarande sak torde kunna afgöras utan föregående diplomatisk korrespondans och jag egentligen blott anhållit om tillstånd att få förordna landtmätare d. v. s att betala hans resa, – så tager jag mig friheten härmedelst vänligen anhålla om underrättelse, huruvida det icke blefve möjligt att utan vidare omgång få skrida till den föregående undersökningen och till afhållande derefter af de nödvändiga stämmorna med allmogen, eller om det är alldeles nödvändigt att afvakta svar ifrån Petersburg, samt när detta är att emotses?

40

För den af Herr Senatorn, i brevet angående anstånd med inbetalning af kronolänen, mig tillsände helsning får jag förbindligast tacka och begagnar jag detta tillfälle för att betyga min uppriktiga ledsnad öfver min otur, att icke påträffa Herr Senatorn i Helsingfors. Jag skulle haft så många viktiga saker, rörande detta län, att tala om och hade det varit för mig af stort värde att få höra Herr Senatorns åsigt om dem,

Med Kronolänens indrifning skall jag försöka göra hvad möjligt är; många tusen tunnor äro redan inlevererade, men de utgöra dock ännu allenast en liten del af de öfver 50 000 tunnor, som utlånats åt allmogen i Salo och Haapajarvi härader, samt i Muhos och delar af Limingo socknar.

50

Om några dagar börjar jag med revisionsresorna; då jag allt emellanåt kommer att vistas några dagar hemma, så skall jag begagna dessa mellantider för att inkomma med åtskilliga nödvändiga hemställningar: om utsädeskorn för Norden af länet, lån till Kolari och Kuolajarvi, samt om jag hinner få den vidlyftiga hemställan färdig; om anslag till fortsättande och slutförande af åtskilliga viktigare vägbyggnader i länet.

Om myntreformen höres ingenting positift; flere af våra respekta-